

2:a söndagen efter trettendedagen 20250119

Samlande rubrik: Livets källa

Joh 4:5-26 5 och kom där till en stad som hette Sykar, inte långt från den mark som Jakob gav sin son Josef. 6 Där fanns Jakobs källa. Jesus, som var trött efter vandringen, satte sig ner vid källan. Det var mitt på dagen. 7 En samarisk kvinna kom för att hämta vatten. Jesus sade till henne: »Ge mig något att dricka.« 8 Lärjungarna hade nämligen gått bort till staden för att köpa mat. 9 Samariskan sade: »Hur kan du, som är jude, be mig om vatten? Jag är ju en samarisk kvinna.« (Judarna vill inte ha något med samarierna att göra.) 10 Jesus svarade henne: »Om du visste vad Gud har att ge och vem det är som säger till dig: Ge mig något att dricka, då skulle du ha bätt honom, och han skulle ha gett dig levande vatten.« 11 Kvinnan sade: »Herre, du har inget att hämta upp det med och brunnen är djup. Varifrån tar du då det levande vattnet? 12 Skulle du vara större än vår fader Jakob som gav oss brunnen och själv drack ur den, liksom hans söner och hans boskap?« 13 Jesus svarade: »Den som dricker av det här vattnet blir törstig igen. 14 Men den som dricker av det vatten jag ger honom blir aldrig mer törstig. Det vatten jag ger blir en källa i honom, med ett flöde som ger evigt liv.« 15 Kvinnan sade till honom: »Herre, ge mig det vattnet, så att jag aldrig blir törstig och behöver gå hit efter vatten.« 16 Jesus sade: »Gå och hämta din man.« 17 Kvinnan svarade: »Jag har ingen man.« Jesus sade: »Du har rätt när du säger att du inte har någon man. 18 Fem män har du haft, och den du nu har är inte din man. Där talade du sanning.« 19 Kvinnan sade: »Herre, jag ser att du är en profet. 20 Våra fäder har tillbett Gud på det här berget, men ni säger att platsen där man skall tillbe honom finns i Jerusalem.« 21 Jesus svarade: »Tro mig, kvinna, den tid kommer då det varken är på det här berget eller i Jerusalem som ni skall tillbe Fadern. 22 Ni tillber det som ni inte känner till. Vi tillber det vi känner till, eftersom frälsningen kommer från judarna. 23 Men den tid kommer, ja, den är redan här, då alla sanna gudstillbedjare skall tillbe Fadern i ande och sanning. Ty så vill Fadern att man skall tillbe honom. 24 Gud är ande, och de som tillber honom måste tillbe i ande och sanning.« 25 Kvinnan sade: »Jag vet att Messias kommer« (alltså den Smorde) »och när han kommer skall han låta oss veta allt.« 26 Jesus sade till henne: »Det är jag, den som talar till dig.«

I vår bibel finns texten till Fader vår. Där lär Jesus sina lärjungar **vad!** vi skall be om och vad som är viktigt när vi ber. En korrekt analys finns säkert i Luthers katekes. Följande är viktigt för mig:

Att Gud **är** vår fader och att han **är** i sitt eget rike, himlen. Att vi lärjungar verkligen vill **att hans namn är avskilt, heligt i vårt tal.**

Att vi ber honom om att han upprättar sitt Guds-rike på vår jord.

Bekänner att vi underordnar oss Guds vilja, samt tillstår att vi är beroende av att han upprätthåller sin skapelse, så att den ger oss den mat vi behöver. Att vi inte döljer som Adam i Edens lustgård utan ber om förlåtelse när vi handlat fel. Den viktiga reflektionen: När jag ber om förlåtelse – alltså att Gud skall glömma mina fel - att jag då är skyldig att förlåta dem som burit sig illa åt mot mig.

Den sista bönen är att Gud räddar oss från onskans attacker, prövningar som innebär att vi förlorar vår tro.

I dagens evangelietext, vers 23-24, klargör Jesus hur vi skall be:

23 Men den tid kommer, ja, den är redan här, då alla sanna gudstillsbedjare skall tillbe Fadern i ande och sanning. Ty så vill Fadern att man skall tillbe honom. 24 Gud är ande, och de som tillber honom måste tillbe i ande och sanning.«

Given fråga: Hur tillber jag Gud i "ande och sanning?"

Att tillbe Gud "i ande och sanning" är centralt i kristen tro. Lika centralt som att du och jag fritt väljer att vara Jesu lärjunge, alternativt avstå. Orden "äta kakan och ändå ha den kvar" uttrycker en fysisk omöjlighet. Att tillbe Gud "i ande och sanning" sker genom att vara lärjunge och att involvera hela sin person. Alltså hjärtat, sinnet och viljan. Det är en inre inställning av vördnad, tacksamhet och kärlek till Gud. Det handlar inte bara om yttre handlingar, utan om en växande djup relation med Gud, där lärjungaskapets startbön kan vara de ord som förre kyrkoherden – Carl-Erik Sahlberg, död 2021 - i St:a Clara församling använde:

Herre Jesus, jag har gått bort från dig. Jag har syndat. Jag har gjort dig ledsen många gånger. Förlåt! Nu tar jag emot dig som Herre i mitt liv. Tack för att Du tar emot mig. Tack för att Du förlåter mig. Tack för att Du beskyddar mig. Tack för att Du fyller mig med den helige Andes kraft.